סידור חב"ד לימות החול — סדר התרת נדרים

מבואר בגמרא ובפוסקים שאין שייך שאלה היתר והפרה רק לנדרים ושבועות שאדם נודר או נשבע במה שנוגע לעצמו בלבד כגון אוכל או לא אוכל אישן או לא אישן וכדומה אבל במה שנודר או נשבע לחבירו או לשום מי שמשביעו יהיה מאיזה עם ודת שיהיה אין מועיל שום היתר והפרה ושאלה בעולם:

בערב ראש השנה קודם חצות. וטוב שיהא עדה שלמה:

שִׁמְעוּ נָא רַבּוֹתַי דַּיָּנִים מָמְחִים, כָּל־נֵדֶר אוֹ שְׁבוּעָה אוֹ אִסּוּר וַאֲפִילּוּ אִסּוּר הֲנָאָה שֶׁאָסַרְתִּי עָלַי אוֹ עַל־אֲחֵרִים בְּכָל־לָשׁוֹן שֶׁל אִסּוּר, וְכָל־מוֹצָא שְׂפָתַי שֶׁיָּצָא מִפִּי, אוֹ שֶׁנָּדַרְתִּי וְנָמַרְתִּי בְּלִבִּי אֲפִילּוּ לַעֲשׂוֹת אֵיזוֹ מִצְוָה אוֹ אֵיזוֹ הֲנָהָגָה טוֹבָה שֶׁנָּהַגְתִּי שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים, וְלֹא הִתְנֵיתִי שֶׁיְּהֵא בְּלִי נֵדֶר. הֵן דָּבָר שֶׁעָשִׂיתִי עַל עַצְמִי אוֹ עַל אֲחֵרִים, הֵן אוֹתָם הַיְדוּעִים לִי אוֹ שֶׁכְּבָר נִשְׁכְּחוּ מִמֶּנִּי, בְּכוּלְּהוֹן אִתְחֲרַטְנָא בְּהוֹן מֵעִקָּרָא: וְשׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ אֲנִי הַתָּרָה עֲלֵיהֶם: וְאֵין אֲנִי תּוֹהֵא חַס וְשָׁלוֹם עַל קִיּוּם מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁעָשִׂיתִי, רַק אֲנִי מִתְחָרֵט עַל שֶׁלֹּא אָמַרְתִּי בְּפֵרוּשׁ הִנְנִי אֶעֱשֶׂה דָּבָר זֶה בְּלִי נֵדֶר וּשְׁבוּעָה וְקַבָּלָה בְּלֵב. לָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל מִמַּעֲלַתְכֶם הַתָּרָה. בְּכוּלְּהוֹן אֲנִי מִתְחָרֵט עַל כָּל־הַנִּזְכָּר, בֵּין אִם הָיוּ מַעֲשִׂים הַנּוֹגְעִים בְּגוּף אוֹ בְּנִשְׁמָה אוֹ בְּמָמוֹן: וְהִנֵּה מִצַּד הַדִּין, הַמִּתְחָרֵט וּמְבַקֵּשׁ הַתָּרָה צָרִיךְ לִפְרוֹט הַנֵּדֶר, אַךְ דְּעוּ נָא רַבּוֹתַי כִּי רַבִּים הֵם וְאִי אֶפְשָׁר לְפוֹרְטָם. וְאֵין אֲנִי מְבַקֵּשׁ הַתָּרָה עַל אוֹתָם הַנְּדָרִים שֶׁאֵין לְהַתִּיר אוֹתָם, עַל כֵּן יִהְיוּ נָא בְּעֵינֵיכֶם כְּאִלּוּ הָיִיתִי פּוֹרְטָם:

והמתירים משיבים לו ג״פ בלשון זה:

הַכֹּל יִהְיוּ מֻתָּרִים לָךְ, הַכֹּל מְחוּלִים לָךְ, הַכֹּל שְׁרוּיִם לָךְ. אֵין כַּאן לֹא נֵדֶר, וְלֹא שְׁבוּעָה, וְלֹא אִסּוּר, וְלֹא הֶסְכָּמָה וְקַבָּלָה בְּלֵב. אֲבָל יֵשׁ כַּאן מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. וּכְשֵׁם שֶׁמַּתִּירִים אֲנַחְנוּ בְּבֵית דִּין שֶׁל מַטָּה, כַּךְ יִהְיוּ מֻתָּרִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה:

ואחר כך מוסר מודעה לפניהם ואומר בלשון הזה:

הֲרֵי אֲנִי מוֹסֵר מוֹדָעָה לִפְנֵיכֶם, וַאֲנִי מְבַטֵּל מִכַּאן וּלְהַבָּא כָּל־הַנְּדָרִים, וְכָל־הַשְּׁבוּעוֹת וְאִסּוּרִין וְהֶסְכָּמוֹת וְקַבָּלוֹת בְּלֵב שֶׁאֲקַבֵּל עָלַי בְּעַצְמִי, חוּץ מִנִּדְרֵי תַּעֲנִית בִּשְׁעַת מִנְחָה. וּבְאִם שֶׁאֶשְׁכַּח תְּנַאי מוֹדָעָה הַזֹּאת וְאֶדּוֹר מֵהַיּוֹם עוֹד, מֵעַתָּה אֲנִי מִתְחָרֵט עֲלֵיהֶם וּמַתְנָה עֲלֵיהֶם שֶׁיִּהְיוּ כֻּלָּן בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין, לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיָּמִין, וְלָא יְהוֹן חָלִין כְּלָל וּכְלָל, בְּכוּלְּהוֹן אִתְחֲרַטְנָא בְּהוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

והמתירים משיבים לו:

כֻּלָּם יִהְיוּ מֻתָּרִים לָךְ, כֻּלָּם יִהְיוּ מְחוּלִים לָךְ, כֻּלָּם יִהְיוּ שְׁרוּיִם לָךְ. אֵין כַּאן לֹא נִדּוּי וְלֹא שַׁמְתָּא וְלֹא אָרוּר. אֲבָל יֵשׁ כַּאן מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. וּכְשֵׁם שֶׁמָּתָר אַתָּה מִבֵּית דִּין שֶׁל מַטָּה, כַּךְ תְּהֵא מָתָר מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וְלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם רֹשֶׁם כְּלָל וְכָל־הַקְּלָלוֹת יֵהָפְכוּ לִבְרָכָה כְּדִכְתִיב וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: